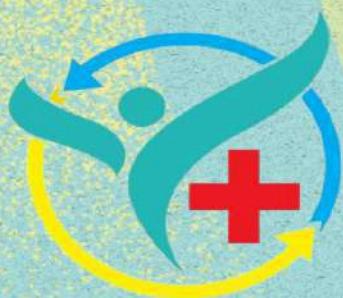

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

наближаючи процес навчання до реальної лікарської практики. Однак їхнє використання вимагає значних ресурсів та організаційних зусиль.

Найефективнішим підходом є комбіноване використання ВП і РСП, що дає змогу оптимізувати навчальний процес: спочатку засвоювати теоретичні аспекти за допомогою ВП, а потім відпрацьовувати практичні навички з РСП. Такий інтегрований метод сприяє всебічній підготовці майбутніх лікарів та підвищенню якості медичної освіти.

Список використаної літератури:

1. Симуляційне навчання і ефективність його методів // Медична освіта. 2023. № 1. С. 45–52.
2. St. John's University medical students will work on eerily lifelike mannequins that 'speak, sweat and cry' // New York Post. URL: <https://nypost.com/2022/09/10/st-johns-university-medical-students-will-work-on-lifelike-mannequins/> (дата звернення: 05.02.2025).
3. Віртуальна та доповнена реальність: як нові технології надихають вчитися // BBC News Україна. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-51293954> (дата звернення: 05.02.2025).
4. Бар'єри до впровадження симуляційних технологій у медичній освіті // Проблеми сучасних трансформацій. Серія: педагогіка та психологія. 2023. Т. 1, № 7. С. 45–52.

СПІВПРАЦЯ МІЖ РІЗНИМИ ГАЛУЗЯМИ МЕДИЦИНИ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ КРАЩИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ЧЕРЕЗ КЛІНІЧНІ СИМУЛЯЦІЙНІ СЦЕНАРІЇ

Вікован Н.В., Смандич В.С., Кнут Р.П., Дудка І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційні тренування в галузі медицини набувають усе більшого значення, вони надають усе більше можливостей для відпрацювання різних клінічних навиків без можливого виникнення ризиків для здоров'я пацієнта, а також забезпечує безпечне середовище для практики студентам та лікарям із можливістю повторного відпрацювання.

Завдяки активному впровадженню симуляційного навчання в Буковинському державному медичному університеті відпрацювання відбувається за методикою гібридної симуляції, стандартизованого пацієнта та високо реалістичних манекенів. Вони дають змогу студентам і лікарям-практикам удосконалювати свої практичні навички та готуватися до складних клінічних випадків, а також допомагають розвивати їхні

комунікативні навички. Проведені дослідження фахівцями показують, що симуляційні технології сприяють підвищенню ефективності навчання, а також розвитку клінічного мислення та командної роботи, кращому запам'ятовуванню, що в підсумку покращує якість медичної освіти.

Завдяки використанню вищезазначених методів, які можна комбінувати та вдосконалювати, курсанти отримують можливість вивчати рідкісні клінічні випадки, що трапляються не часто в реальній медичній практиці та/або випадки, які потребують командної роботи, наприклад випадки із масовими зверненнями за медичною допомогою — це сприяє збільшенню багажу своїх знань та можливостей для подальших вирішень питань про надання та лікування пацієнтів.

Співпраця між різними галузями медицини є ключовим чинником покращення якості надання медичних послуг, а симуляційні тренування відіграють вирішальну роль у підвищенні ефективності цієї взаємодії. Використання симуляційних технологій в навчанні лікарів різних спеціальностей сприяє розвитку командної роботи, покращення комунікації та відпрацюванню алгоритмів дій у критичних ситуаціях. Це, зі свого боку, знижує ризик медичних помилок і підвищує рівень безпеки пацієнтів. При можливій співпраці різних галузей медицини в такій практиці навчання є можливість розширити коло знань для майбутніх лікарів та дає змогу досягти кращих клінічних результатів і оптимізувати роботу системи охорони здоров'я.

Отже, навчання за стимуляційними технологіями є досить потужним інструментом для вдосконалення міждисциплінарної співпраці в медицині. Вони сприяють підвищенню професійної підготовки медичних працівників, покращенню комунікації між фахівцями різних галузей, із середнім медичним персоналом та мінімізації медичних помилок. Завдяки симуляційним технологіям у навчальний процес і клінічну практику вдається значно покращити якість медичної допомоги, підвищити безпеку пацієнтів та ефективність методів лікування. Тому, з вище написаного можна з упевненістю сказати, що подальший розвиток та впровадження симуляційних методів у медичну освіту та практику є необхідним кроком для модернізації системи охорони здоров'я.

Список використаних джерел:

1. ВООЗ. Симуляційне навчання в медицині: керівні принципи. <https://www.who.int>
2. Rosen K. R. The history of medical simulation // Journal of Critical Care. — 2008. — Vol. 23, No. 2. — P. 157–166.

3. Офіційний сайт МОЗ України. Сучасні підходи до медичної освіти: роль симуляційного навчання. <https://moz.gov.ua>
4. Пилипенко М. В., Коваленко О. І. Симуляційні технології в підготовці лікарів: досвід та перспективи // Медична освіта. — 2021. — № 2. — С. 45–50.
5. Ziv A., Wolpe P. R., Small S. D., Glick S. Simulation-based medical education: an ethical imperative // Academic Medicine. — 2003. — Vol. 78, No. 8. — P. 783–788.

РОЗРОБКА ІНТЕРАКТИВНИХ СИМУЛЯЦІЙНИХ ПРОГРАМ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ЕКСТРЕНИХ МЕДИЧНИХ СИТУАЦІЙ

Вітюк Д.О., Смандич В.С., Дудка Т.В., Мандрик О.Є., Козловська І.М.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. У сучасній медицині ефективність надання екстреної допомоги безпосередньо впливає на виживання пацієнтів. У критичних ситуаціях, таких як зупинка серця, масивна кровотеча, анафілактичний шок або поліорганна недостатність, медичні працівники повинні діяти швидко, злагоджено та впевнено. Проте традиційні методи навчання, засновані на лекціях та підручниках, часто не забезпечують необхідного рівня підготовки до таких сценаріїв. Одним із найбільш ефективних рішень для формування необхідних навичок є використання інтерактивних симуляційних програм. Вони дають змогу моделювати реальні клінічні ситуації у віртуальному або змішаному середовищі, що сприяє вдосконаленню навичок прийняття рішень, командної роботи та адаптації до стресових умов. Завдяки інтеграції сучасних технологій, таких як віртуальна реальність (VR), розширена реальність (AR) та штучний інтелект (ШІ), такі симуляції стають усе більш реалістичними та ефективними. Дослідження показують, що інтерактивні симуляційні програми значно підвищують рівень підготовки медичних фахівців до екстрених ситуацій, знижуючи ймовірність помилок у реальній клінічній практиці. У цьому дослідженні розглядаються ключові аспекти розробки таких програм, їхні переваги, виклики та перспективи подальшого розвитку.

Актуальність. Ефективне реагування на екстрені медичні ситуації є критично важливим для збереження життя пацієнтів. Традиційні методи навчання (лекції, підручники, стажування) мають обмеження, оскільки не забезпечують достатньої практики в реалістичних умовах. Інтерактивні